

Disse oplysninger blev givet til brug for Justitsministeriets vurdering af Jørgen Grønborgs habilitet. Justitsministeriet fandt ikke, at denne sag var til hinder for, at advokat Jørgen Grønborg blev udpeget som formand for undersøgelseskommissionen. Udpegningen af Jørgen Grønborg skete herefter den 23. juni 1995.

Den 30. juni 1995 blev der afholdt et møde i Justitsministeriet med deltagelse af advokat Jørgen Grønborg og advokat Michael Rekling.

På mødet blev det bl.a. fastlagt, at Michael Rekling skulle være sekretariatschef for undersøgelseskommissionen. I Justitsministeriets notater fra mødet er sagen om hotelprojektet ikke nævnt.

Sagen er endvidere ikke omtalt i Justitsministeriets notater vedrørende de kontakter, der var mellem Justitsministeriet og Jørgen Grønborg indtil den 11. juli 1995, hvor Justitsministeriet udpegede de to andre medlemmer af undersøgelseskommissionen, eller indtil den 1. september 1995, hvor medlemmerne af følgegruppen samt udspørgeren blev udpeget.

Sagen ses heller ikke i øvrigt efterfølgende nævnt over for Justitsministeriet.

Det tilføjes, at de implicerede embedsmænd har oplyst, at de ikke om denne del af forløbet kan bidrage med yderligere oplysninger, der kan supplere de nedskrevne notater.

Der kan i øvrigt henvises til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. S 3242.

Svar (29/9 97)

Skatteministeren (Carsten Koch):

I mit svar den 17. februar 1997 oplyste jeg på spørgsmål nr. S 1352 stillet af Frank Aaen (EL), at jeg – hvis der skulle være eksempler på at sælgere ville opnå overskud efter erstatningsbetaling og nedsættelse af tidligere beskatning – ville overveje forholdet nærmere. Jeg tilføjede, at praksis ikke må udvikle sig således, at sælgerne udsættes for en særbehandling, som man ud fra generelt gældende retssikkerhedssynspunkter må tage afstand fra.

I mit svar på spørgsmål 288 og 289 (Alm. del – bilag 592) oplyste jeg, at der i videre omfang, end da jeg afgav ovennævnte svar, kan forekomme tilfælde, hvor reduktionen af beskatningen af sælgeren og rentegodtgørelsen heraf kan overstige erstatningen. Som forklaring på forskellen i de 2 svar oplyste jeg, at det i mellemtiden var blevet afklaret, at sælgeren skulle have fradrag i aktieavance- eller udlodningsbeløbet for egne eller pålagte omkostninger i forbindelse med betaling af erstatning.

Sælgers adgang til at reducere avance- eller udlodningsbeløbet med erstatningen for de tabte selskabsskatter er omtalt i Told- og Skattestyrelsens cirkulære 1997 – 19 af 25. juni 1997. Det samme er tilfældet med det netop nævnte omkostningsfradrag.

Cirkulæret, der vedrører vanskelige juridiske fortolkningsspørgsmål, er blevet til efter grundige overvejelser i både departementet og styrelsen. Det bygger endvidere på responsa indhentet hos Kammeradvokaten. Det ledende synspunkt er, som det også fremgår af cirkulæret, at erstatningen og omkostningerne er adækvate udgifter, der er opstået ved salget af de pågældende selskabsandele, således at sælgerens reelle fortjeneste er blevet nedsat.

At der kan forekomme tilfælde, hvor sælgere, der påtager sig eller idømmes erstatningspligt, efter de gældende regler vil få beløb udbetalt incl. renter, der overstiger erstatningsbeløbet incl. renter, er i første række en konsekvens af de renteregler, der gælder.

Ved højesteretsdommen i Satair-sagen, der er en såkaldt bruttoafregningssag, blev sagsøger tillagt sædvanlige procesrenter fra sagens anlæg. Det blev fastslået i dommen, at erstatningen i bruttoafregningssager ikke kunne udstrækkes til at omfatte renter efter skattelovgivningen. Sædvanlige procesrenter begynder at løbe en måned efter, at kreditor har fremsat sit

Spm. nr. S 3236

Til skatteministeren (1/9 97) af:

Frank Aaen (EL):

»Vil ministeren i forlængelse af svarene på spørgsmål 288 og 289 (Skatteudvalget alm. del – bilag 647) og svaret på spørgsmål nr. S 1352 oplyse, hvilke overvejelser ministeren gør sig i anledning af, at sælgere af overskudsselskaber, der erstatter den skat, der forsvandt ved selskabstømning, i »et videre omfang end antaget« kan få en skattereduktion og rentegørelse, der overstiger den indbetalte erstatning og i den forbindelse oplyse, om det udsendte genoptagelses-cirkulære kunne være udformet på en måde, så det reducerede muligheden for denne uantagelige konsekvens?«